Lietas arhīva Nr. A42-01649-18/23
ECLI:LV:ADRJRIT:2018:1217.A420164918.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2018.gada 17.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R.Migla,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par: 1) pienākuma uzlikšanu Salaspils novada domei izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru /pers. A/ tiktu piešķirts pabalsts veselības aprūpei; 2) Salaspils novada domes 2017.gada 29.decembra lēmuma (protokols Nr.30 13§) atcelšanu daļā, ar kuru atstāts negrozīts Salaspils novada Sociālā dienesta 2017.gada 17.oktobra lēmums Nr.3-52/4321-1 daļā par pieteicējai uzlikto pienākumu atmaksāt sociālo pakalpojumu – aprūpe mājās – 717,80 *euro*; 3) Salaspils novada domes 2017.gada 29.decembra lēmuma (protokols Nr.30 13§) atzīšanu par prettiesisku daļā, ar kuru atstāts negrozīts Salaspils novada Sociālā dienesta 2017.gada 17.oktobra lēmums Nr.3-52/4321-1 daļā, ar kuru atcelts un atzīts par spēkā neesošu no 2017.gada 10.jūlija, Salaspils novada Sociālā dienesta 2017.gada 1.marta lēmums Nr.3-52/1030 par maznodrošinātas personas statusa, un aprūpes mājās pakalpojuma piešķiršanu pieteicējai, atteikts piešķirtais aprūpes mājās pakalpojums no 2017.gada 13.oktobra un anulēta Salaspils novada Sociālā dienesta 2017.gada 1.marta izziņa Nr.3-16/194 par atbilstību maznodrošinātas personas statusam.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējai /pers.A/piešķirts maznodrošinātas personas statuss un aprūpes mājās pakalpojums no 2017.gada 1.marta līdz 2018.gada 28.februārim.

Pieteicēja 2017.gada 3.oktobrī vērsās Salaspils novada Sociālajā dienestā (turpmāk – dienests) ar lūgumu piešķirt pabalstu veselības aprūpei. Iesniegumam pievienotas receptes, recepšu kopijas un izdevumus apliecinoši dokumenti par medikamentu iegādi 118,91 *euro* apmērā.

Pārbaudot pieteicējas lietā esošos dokumentus, kā arī novērtējot pašvaldības un valsts datu reģistros pieejamo informāciju, dienests konstatēja, ka saskaņā ar 2017.gada 29.jūnija pirkuma līgumu pieteicēja ir pārdevusi sev piederošo nekustamo īpašumu – dzīvokli /adrese A/, kadastra Nr. /numurs A/(turpmāk – dzīvoklis), par ko Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļā 2017.gada 10.jūlijā veikts ieraksts.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, ar dienesta 2017.gada 17.oktobra lēmumu Nr.3-52/4321-1 (turpmāk – sākotnējais lēmums) nolemts:

1) atcelt un atzīt par spēkā neesošu 2017.gada 1.martā pieņemto dienesta lēmumu Nr.3-52/1030 par maznodrošinātas personas statusa, un aprūpes mājās pakalpojuma piešķiršanu pieteicējai ar 2017.gada 10.jūliju (turpmāk – maznodrošinātā statusa lēmums);

2) anulēt dienesta izsniegto izziņu Nr.3-16/194 par atbilstību maznodrošinātas personas statusam pieteicējam (turpmāk – izziņa);

3) atteikt piešķirto aprūpes mājās pakalpojumu pieteicējai no 2017.gada 13.oktobra;

4) atteikt pieteicējai pabalstu veselības aprūpei, jo neatbilst normatīvo aktu prasībām;

5) uzlikt par pienākumu pieteicējai atmaksāt nepamatoti un prettiesiski saņemto pašvaldības piešķirto un apmaksāto sociālo pakalpojumu – aprūpe mājās 717,80 *euro* apmērā.

Izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, ar Salaspils novada domes (turpmāk – atbildētāja vai dome) 2017.gada 29.decembra lēmumu (protokols Nr.30 13§) (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējas pensija šobrīd ir 320 *euro* mēnesī, no kuras aptuveni puse tiek izlietota zālēm un autiņbiksītēm. Pieteicēja kopš 2013.gada 2.jūlija ir pirmās grupas invalīde, kas prasa īpašu aprūpi un kopšanu, pieteicējai ir kustību koordinācijas problēmas.

Pieteicējai no 2017.gada 1.februāra līdz 2018.gada 28.februārim tika piešķirts maznodrošinātās personas statuss atbilstoši Salaspils novada domes 2015.gada 12.augusta saistošo noteikumu Nr.27/2015 „Salaspils novada pašvaldības sociālās palīdzības pabalsti un to piešķiršanas kārtība" (turpmāk – saistošie noteikumi Nr.27) 8.-12.punktam.

[2.2] Baidoties, ka dzīvokli atsavinās trešās personas, tika noslēgts līgums ar pieteicējas pilnvaroto pārstāvi /pers. C/ (turpmāk – pilnvarniece), kura gadiem bija palīdzējusi pieteicējai, kurai trūka līdzekļu, lai tiesātos ar trešajām personām par nezināma satura dokumentiem, kurus pieteicējai it kā "dzīvokļa apsekošanā" likts parakstīt. Līgumā ietverts nosacījums, ka pieteicēja dzīvoklī var dzīvot līdz mūža galam (lietojuma tiesība līdz mūža galam nostiprināta arī dzīvokļa zemesgrāmatā).

Pieteicēja faktiski nekādu naudas summu par dzīvokli nav saņēmusi. Dzīvokļa zemesgrāmatā norādītā summa, ko pieteicēja faktiski bija aizņēmusies no pilnvarnieces, veidojusies no pilnvarnieces maksājumiem par dzīvokļa komunālajiem rēķiniem, veselības uzlabošanai un dzīvokļa tehniskā stāvokļa uzlabošanai.

Nevērtējot faktiskos apstākļus dienests norāda, ka pieteicēja, pārdodot dzīvokli pilnvarniecei, guvusi materiālu labumu.

[2.3] Pēc domes atkārtoti organizētā dienesta un policijas apsekojuma, dienests konstatējis, ka dzīvoklis pārdots "no brīva prāta", bez spaidiem un viltus, un konstatējis apmainītus logus un grīdu, kas tiek uzskatīti par dzīves apstākļu uzlabojumiem, kuri liedz saņemt dienesta palīdzību. Prasītāja nav prasījusi pabalstus šādiem mērķiem, bet gan tos prasījusi veselības uzlabošanai, kas nav un nevar būt saistīti ar domes apsekojuma mērķiem.

Pilnvarnieces ieguldījumi logu un grīdas seguma nomaiņai nav uzskatāmi par prasītājas sociālās situācijas uzlabošanos kopš iepriekšējās apsekošanas un neatspoguļo pieteicējas faktisko materiālo stāvokli.

[2.4] Pieteicējai nav saprotams kā un par kādu periodu dienests veicis aprēķinus, lai konstatētu, ka pieteicējas ienākumi pēdējo trīs mēnešu laikā sastāda vidēji 770,77 *euro* mēnesī.

[2.5] Pieteicēja vērsusies dienestā, sniedzot dokumentus, kas apliecina maznodrošinātās personas statusu un mājas aprūpes pakalpojuma nepieciešamību, jo ir 1.grupas invalīde un viņas veselība nevar uzlaboties vecumposma psiholoģisko īpatnību un funkcionālo traucējumu dēļ. Pieteicēja uzskata, ka dienests nav apzinājis visus apstākļus, jo pieteicējai ir veselībai bīstams stāvoklis (pēc insulta) un minētā stāvokļa dēļ pieteicēja nonākusi ārkārtas situācijā. Sociālā palīdzība viņai ļoti nepieciešama.

Pieteicēja neuzskata, ka sniegusi nepatiesas ziņas, kas dod tiesības pārtraukt pabalsta saņemšanu.

[3] Dome rakstveida paskaidrojumos par pieteikumu norāda, ka pieteikums nav pamatots un lūdz tiesu to noraidīt. Paskaidrojumos norādīti turpmāk minētie argumenti.

[3.1] Attiecībā uz pārdošanas cenas attiecināšanu uz pieteicējas ienākumiem nevar piekrist pieteicējas norādītajam, ka faktiski viņa šo pārdošanas summu nav saņēmusi, jo tā ir novirzīta parāda nomaksai, kas bija izveidojusies starp pieteicēju un pilnvarnieci. Nav nozīmes apstāklim, ka pilnvarniece nesamaksāja pieteicējai pirkuma summu un pēc tam pieteicēja neatdeva savu parādu pilnvarniecei. Fakts, ka pieteicēja ir nokārtojusi savas parāda saistības ar pilnvarnieci, apliecina, ka pieteicējas rīcībā bija naudas līdzekļi, kas iegūti, atsavinot dzīvokļa īpašumu.

[3.2] Dienests ar maznodrošinātā statusa lēmumu pieteicējai piešķīra maznodrošinātās personas statusu un izdeva izziņu, savukārt 2017.gada 1.martā pieņēma lēmumu Nr.3-52/1031 "Par sociālā pakalpojuma (aprūpe mājās) pagarināšanu" un nolēma pagarināt pašvaldības nodrošinātu sociālo pakalpojumu – aprūpi mājās no 2017.gada 1.marta līdz 2018.gada 28.februārim, un noteikt pieteicējai trešo aprūpes līmeni ar desmit stundu skaitu nedēļā – abu lēmumu pieņemšanas pamats bija pieteicējas deklarācijā norādītie ienākumi mēnesī trīs mēnešu laikā pirms minēto lēmumu pieņemšanas un tie sastādīja 320,77 *euro*.

[3.3] Dienests, izskatot pieteicējas 2017.gada 3.oktobra iesniegumu par pabalsta piešķiršanu veselības aprūpei un pārbaudot pieejamo informāciju, pamatojoties uz Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 12.panta trešo daļu, ir konstatējis, ka pieteicējas ienākumi pēdējo trīs mēnešu laikā, ņemot vērā ienākumus no īpašuma pārdošanas, sastāda vidēji 770,77 *euro* mēnesī (1/4 daļa no 1800 *euro* (summa, par kādu atsavināts dzīvoklis) + 320,77 *euro* (pieteicējas vidējā vecuma pensija mēnesī)). Līdz ar to pieteicējas vidējie ienākumi mēnesī pēc dzīvokļa pārdošanas un līdz iesnieguma iesniegšanai dienestā sastāda 770,77 *euro*. Tas nozīmē, ka pieteicējas vidējie ienākumi trīs mēnešu periodā pirms iesnieguma iesniegšanas (2017.gada 3.oktobris) pārsniedz saistošo noteikumu 8.punktā noteikto maznodrošinātas personas līmeni 380,00 *euro* mēnesī (2017.gadā).

[3.4] Ņemot vērā, ka pieteicēja nav izpildījusi Ministru kabineta 2010.gada 30.marta noteikumu Nr.299 "Noteikumi par ģimenes vai atsevišķi dzīvojošas personas atzīšanu par trūcīgu" (turpmāk – noteikumi Nr.299) 13.2 apakšpunkta un 13.[1] punkta prasības, dienests saskaņā ar Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 39.[1] pantu, konstatējot, ka attiecīgais pabalsts ir nepamatoti izmaksāts pieteicējas vainas dēļ, pieteicējai nepaziņojot par pārmaiņām viņas ienākumos sakarā ar dzīvokļa atsavināšanu, kas varētu ietekmēt tiesības uz šo pabalstu vai tā apmēru, pieņēma sākotnējo lēmumu, kas ir tiesisks un normatīvajiem aktiem atbilstošs.

[4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 112.[1]panta pirmo daļu lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā bez tiesas sēdes.

Motīvu daļa

[5] Izvērtējusi lietas materiālus un uzklausījusi procesa dalībniekus, tiesa secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[6] No Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 5.panta pirmās daļas, 32.panta un 33.panta pirmās daļas vispirms izriet, ka sociālā palīdzība nav paredzēta ikvienai personai, bet gan tikai krīzē nonākušo trūcīgo un maznodrošināto ģimeņu (personu) pamatvajadzību apmierināšanai, ņemot vērā viņu materiālos resursus – ienākumu un īpašumu novērtējumu. Citiem vārdiem, tiesības uz sociālo palīdzību ir personām, kurām objektīvu iemeslu dēļ nav savu materiālo resursu, kas ļautu apmierināt viņu pamatvajadzības.

Noteikumi Nr.299 nosaka ienākumu un materiālā stāvokļa līmeni, kuru nepārsniedzot ģimene, kas sastāv no laulātajiem, personām, kurām ir kopēji izdevumi par uzturu un kuras mitinās vienā mājoklī, vai atsevišķi dzīvojoša persona (turpmāk – ģimene (persona)) tiek atzīta par trūcīgu, kā arī kārtību, kādā novērtējami ģimenes (personas) ienākumi un materiālais stāvoklis (noteikumu Nr.299 1.punkts).

Saistošie noteikumi Nr.27 nosaka Salaspils novada pašvaldības sociālo pabalstu veidus, apmēru, piešķiršanas kārtību un personu loku, kurām ir tiesības saņemt pabalstus (saistošo noteikumu Nr.27 2.punkts).

Saskaņā ar saistošo noteikumu Nr.27 8.punktu maznodrošinātas ģimenes (personas) statuss tiek piešķirts, ja tās ienākumi uz katru ģimenes locekli pēdējo trīs mēnešu laikā nepārsniedz Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas apmēru un atbilst citiem Ministru kabineta noteiktajiem kritērijiem, saskaņā ar kuriem tiek piešķirts trūcīgās ģimenes (personas) statuss.

Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumu Nr.656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2.punkts noteic, ka

minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 380 *euro*.

Tātad persona atbilst maznodrošinātas personas statusam, ja tās ienākumi pēdējo trīs mēnešu laikā nepārsniedz 380 *euro* mēnesī un persona atbilst citiem noteiktajiem kritērijiem.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja ir 1.grupas invalīde un viņai ir veselības problēmas. Lietā ir strīds, vai situācija, kad pieteicēja pārdevusi sev piederošo dzīvokli pilnvarniecei, viņa var pretendēt uz pabalstu medikamentu iegādei un vai ir jāatmaksā saņemto pakalpojumu summa, ja, kā norāda pieteicēja, viņa nekādu naudu par dzīvokļa pārdošanu nav saņēmusi.

[7] Tiesas sēdē tika noskaidrots, ka, savulaik, 2004.gadā, pieteicēja noslēgusi vienošanos, ka trešā persona privatizē dzīvokli uz sava vārda, bet materiāli pieteicēju atbalsta, un pieteicēja turpina lietot dzīvokli *(lietas 82.lapa)*. Materiālais atbalsts nav sniegts, un krājušies parādi par dzīvokli. Tiesvedības ceļā panākts, ka 2016.gadā dzīvokli uz pirkuma līguma pamata pieteicēja atgūst no trešās personas *(lietas 80., 81.lapa)*. Visus izdevumus saistībā ar to, tai skaitā jurista pakalpojumus, ir segusi pilnvarniece, kā arī pilnvarniece ir segusi dzīvokļa parādus un rūpējusies par pieteicēju. Pieteicēja ar testamentu dzīvokli ir novēlējusi pilnvarniecei.

2017.gada jūnija beigās pie pieteicējas atnākusi nezināma sieviete, it kā veicot kaut kādu aptauju, uzdevusi pieteicējai visādus jautājumus, interesējusies, vai ir kādi radi. Sieviete apskatījusi dzīvokli un likusi pieteicējai parakstīt divus papīrus. Pieteicējai bijušas saplēstas brilles un viņa nezinot, ko ir parakstījusi. Uzzinot, ka pie kaimiņienes arī esot bijusi aptauja, bet ļoti īsu brīdi un nekas nav likts parakstīt, pieteicēja satraukusies, ka otrreiz neizkrāpj dzīvokli. Tad pieteicēja piedāvājusi pārrakstīt dzīvokli uz pilnvarnieces vārda, lai pieteicēja nepaliktu bez jumta virs galvas. Nekādu naudu pieteicēja nav saņēmusi. Pirkuma līgumā ierakstītā naudas summa atbilst pilnvarnieces izdevumiem saistībā ar dzīvokli. Turklāt līgumā ierakstīts, ka

pieteicēja dzīvoklī dzīvos līdz mūža galam un ka dzīvokli nevar ne pārdot, ne ieķīlāt *(lietas 83., 84.lapa)*.

[8] Saskaņā ar Civillikuma 2002.pantu pirkums ir līgums, ar ko viena puse apsola otrai par norunātas naudas summas samaksu atdot zināmu lietu vai tiesību. Savukārt 2004.pants noteic, ka

pirkuma līgums uzskatāms par noslēgtu, kad abas puses vienojušās par pirkuma priekšmetu un maksu.

Latvijā pirkums ir konsensuāls līgums, kas vērsts uz īpašuma tiesību radīšanu pircējam. Tas pats par sevi nerada īpašuma tiesību pāreju, bet satur tikai divus pretēji vērstus apsolījumus: dot lietu un pretī – norunāto naudas summu. Tikai līguma izpildes rezultātā pircējs kļūst par lietas īpašnieku, bet pārdevējs par naudas īpašnieku *(sk. Torgāns K., Saistību tiesības. Otrais papildinātais izdevums. Mācību grāmata. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2018, 247.lpp)*.

No minētā izriet, ka pirkuma līgumā pārdodamā lieta vienmēr ir novērtēta naudas izteiksmē.

Saskaņā ar zemesgrāmatas datiem, pamatojoties uz 2017.gada 29.jūnija pirkuma līgumu, pieteicēja ir pārdevusi dzīvokli pilnvarniecei par 1800 *euro*. Dzīvoklis uz pilnvarnieces vārda zemesgrāmatā reģistrēts 2017.gada 10.jūlijā *(lietas 73.lapa)*.

Tātad pieteicējas rīcībā pēc dzīvokļa pārdošanas bija 1800 *euro,* ar ko segt parādu pilnvarniecei *(lietas 67., 68.lapa)*.

Noteikumu Nr.299 13.2.apakspunkts noteic, ka iztikas līdzekļu deklarācijā jānorāda ienākumi no nekustamā un kustamā īpašuma pārdošanas, kas gūti pēdējo 12 kalendāra mēnešu laikā pirms šo noteikumu 3.punktā minētā iesnieguma iesniegšanas. Deklarācijā norādāmo vidējo ienākumu apmēru mēnesī aprēķina, ņemot vērā periodu no darījuma brīža līdz iesnieguma iesniegšanai pašvaldības sociālajā dienestā, izņemot summu, kas izlietota vienīgās dzīvesvietas nodrošināšanai.

Līdz ar to dome pamatoti konstatēja, ka, nosakot pieteicējas ikmēneša ienākumus, jāņem vērā arī 1800 *euro*, kas iegūti par dzīvokļa pārdošanu. Ikmēneša ienākumos iekļaujot 1800 *euro*, pieteicēja vairs neatbilst maznodrošinātas personas statusam, tas ir, personai, kuras ikmēneša ienākumi nepārsniedz 380 *euro*. Līdz ar to dome pamatoti lēma, ka pieteicēja ar 2017.gada 10.jūliju ir zaudējusi maznodrošinātas personas statusu.

[9] Saskaņā ar saistošo noteikumu Nr.27 18.punktu, ja konstatēts, ka persona sniegusi nepatiesas ziņas, kas deva tiesības saņemt pabalstu, dienests pieņem lēmumu pārtraukt pabalsta izmaksu un nepamatoti izmaksātā pabalsta piedziņu, bet gadījumā, ja persona atsakās pildīt, nepilda vai nav izpildījusi līdzdalības pienākumus savas sociālās situācijas uzlabošanai, dienests atsaka vai pārtrauc sniegt sociālo palīdzību līdz šo pienākumu izpildei.

Gan vērtējot saistošajos noteikumos Nr.27 86.punktā noteiktā aprūpes mājās pakalpojuma piešķiršanu, gan 80.punktā noteiktā pabalsta veselības aprūpei un rehabilitācijai piešķiršanai, dienestam ir jāvērtē personas ienākumi un materiālais stāvoklis.

Personas ienākumu un materiālā stāvokļa novērtēšanas obligātumu nosaka arī Salaspils novada domes 2014.gada 13.augusta saistošo noteikumu Nr.32 „Pašvaldības sociālie pakalpojumi Salaspils novada iedzīvotājiem" 17.4.apakšpunkts.

Tā kā pieteicējai ar 2017.gada 10.jūliju vairs neatbilda maznodrošinātas personas statusam, dome pamatoti atteica piešķirt pieteicējai aprūpes mājās pakalpojums no 2017.gada 13.oktobra un atteica piešķirt pabalstu veselības aprūpei.

[10] Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 39.[1]pants noteic, ka pašvaldības sociālais dienests pieņem lēmumu par nepamatoti izmaksāto sociālās palīdzības pabalstu atgūšanu, ja tas konstatē, ka attiecīgais pabalsts ir nepamatoti izmaksāts klienta vainas dēļ, klientam sniedzot nepatiesu vai nepilnīgu informāciju vai nepaziņojot par pārmaiņām, kas varētu ietekmēt tiesības uz šo pabalstu vai tā apmēru.

Pamatojoties uz 2017.gada 1.marta lēmumu 3-52/1031 „Par sociālā pakalpojuma (aprūpe mājās) pagarināšanu" *(lietas 71.lapa)* dienests laika periodā no 2017.gada 1.jūlija līdz 2017.gada 12.oktobrim pieteicējai ir apmaksājis sociālo pakalpojuma sniedzējam rēķinus par pieteicējas saņemto aprūpes mājās pakalpojumu 717,80 *euro* apmērā (par 2017.gada jūliju 203,70 *euro*, par 2017.gada augustu 223,10 *euro*, par 2017.gada septembri 203,70 *euro*, par 2017.gada oktobri 87,30 *euro* (līdz 2017.gada 12.oktobrim) *(lietas 65.lapa)*.

Tā kā pieteicēja faktu par dzīvokļa pārdošanu dienestam nav paziņojusi, tiesa atzīst, ka dienestam bija pamats lemt par izmaksāto sociālās palīdzības pabalstu atgūšanu.

[11] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst pārsūdzēto lēmumu par tiesisku.

Tiesa arī norāda, ka saskaņā ar saistošo noteikumu Nr.27 21.punktu, ja attiecībā uz ģimeni (personu) ir pieņemts nelabvēlīgs administratīvais akts, pamatojoties uz nepatiesas informācijas sniegšanu iztikas līdzekļu deklarācijā, atkārtots iesniegums par maznodrošinātas ģimenes (personas) statusa noteikšanu un noteikumos paredzēto pabalstu piešķiršanu var tikt iesniegts ne ātrāk kā pēc trīs mēnešiem.

[12] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2018.gada 1.marta lēmumu pieteicēja ir atbrīvota no valsts nodevas samaksas par pieteikuma iesniegšanu tiesā.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta ceturto daļu, ja pieteicējs no valsts nodevas samaksas ar tiesas lēmumu bijis pilnīgi vai daļēji atbrīvots, pieteikuma noraidīšanas gadījumā pieteicējam ir pienākums atmaksāt valstij valsts nodevu pilnā apmērā triju mēnešu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Savukārt minētā panta piektā daļa paredz, ka šā panta ceturtajā daļā paredzētais pieteicēja pienākums pieteikuma noraidīšanas gadījumā samaksāt valsts nodevu nav attiecināms uz tiem pieteicējiem, kuri pieteikumu iesnieguši par administratīvo aktu sociālās drošības jomā (pensijas, pabalsti u.tml.).

Tā kā pieteicējas pieteikums konkrētajā gadījumā ir attiecināms uz sociālās drošības jomu, pieteicējai nav uzliekams pienākums atmaksāt valstij valsts nodevu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par: 1) pienākuma uzlikšanu Salaspils novada domei izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru /pers. A/ tiktu piešķirts pabalsts veselības aprūpei; 2) Salaspils novada domes 2017.gada 29.decembra lēmuma (protokols Nr.30 13§) atcelšanu daļā, ar kuru atstāts negrozīts Salaspils novada Sociālā dienesta 2017.gada 17.oktobra lēmums Nr.3-52/4321-1 daļā par pieteicējai uzlikto pienākumu atmaksāt sociālo pakalpojumu – aprūpe mājās – 717,80 euro; 3) Salaspils novada domes 2017.gada 29.decembra lēmuma (protokols Nr.30 13§) atzīšanu par prettiesisku daļā, ar kuru atstāts negrozīts Salaspils novada Sociālā dienesta 2017.gada 17.oktobra lēmums Nr.3-52/4321-1 daļā, ar kuru atcelts un

atzīts par spēkā neesošu no 2017.gada 10.jūlija Salaspils novada Sociālā dienesta 2017.gada 1.marta lēmums Nr.3-52/1030 par maznodrošinātas personas statusa, un aprūpes mājās pakalpojuma piešķiršanu pieteicējai un atteikts piešķirtais aprūpes mājās pakalpojums no 2017.gada 13.oktobra un anulēta Salaspils novada Sociālā dienesta 2017.gada 1.marta izziņa Nr.3-16/194 par atbilstību maznodrošinātas personas statusam.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese R.Migla